

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pkf.II.20.090/2025/2. szám

A Debreceni Ítéltábla a Forgács és Kiss Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Kiss Dániel Bálint ügyvéd, cím) által képviselt kérelmező neve (cím) kérelmező által – a dr. Varga István ügyvéd (cím) által képviselt Budapest Környéki Törvényszék (cím) kérelmezett ellen vagyoni elégtétel megfizetésére irányuló nemperes eljárásban a Debreceni Törvényszék 7.Pk.21.203/2024/12. számú végzése ellen a kérelmezett által 13. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

végzést:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság végzésének nem fellebbezett részét nem érinti, a fellebbezett részében helyben hagyja.

Megállapítja, hogy 9 612 (kilencezer-hatszáztizenkét) forint fellebbezési illeték az állam terhén marad.

Ez ellen a végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

A tényállás

[1] A kérelmező mint felperes az 'alperes neve' alperessel szemben 2011. április 11. napján keresetlevelet terjesztett elő a Váci Városi Bíróságon (későbbi nevén Váci Járásbíróságon) birtokháborítás megszüntetése iránt. Az eljárás P.20.386/2011., P.20.415/2012., P.20.078/2016., áttétel után a kérelmezett előtt P.20.16/2020. és P.20.004/2023. szám alatt volt folyamatban.

[2] A bíróság a 2012. február 29-i tárgyaláson tájékoztatta a kérelmezőt arról, hogy a perben neki kell bizonyítania az alperesi vízelvezetés hibáit, hiányosságait és hogy kizárólag ezek miatt jelentkezik víz az ingatlanán, mely kérdést szakkérdésnek tekint, ezért szakértői bizonyítás indokolt a perben. A tárgyalás elhalasztásakor felhívta a kérelmezőt, hogy 15 napon belül csatolja a személyes költségmentesség engedélyezése iránti kérelmét, ennek elbírálásától függően fog szakértőt kirendelni vagy a kérelmezőnek szakértői díj előlegezésére szóló felhívást kiadni. Az ingatlan-nyilvántartási érdekeltek perbe vonásának elmaradása miatt megszüntetett, majd a kérelmező 2012. április 24-i, további négy alperes perbe vonása melletti sikeres igazolási kérelme folytán folytatódó eljárásban a bíróság a 2012. május 23-án kelt végzésével ismételten felhívta a kérelmezőt a költségmentességi kérelme benyújtására, vagylagosan 200.000 forint szakértői díj előlegezésére. E végzésre az eljáró bíróság irodavezetője 2012. június 22-én a következő feljegyzést rögzítette: „Nyilvántartás lejárt. Vétív nincs.” Ezt követően, 2012. június 27-én tűzött ki tárgyalást a bíróság, az idézéssel együtt küldte meg az utóbb perbe vont II.-V. rendű alperesek részére a keresetet és a perben addig keletkezett iratokat.

[3] A bíróság 2012. június 27-én tárgyalást tűzött ki 2012. október 3. napjára. A kérelmező 2012. szeptember 24-én a keresetét kiegészítette és a vízelvezetéssel kapcsolatos birtokháborításra alapított igényein túl arra is kérte kötelezni a per I. rendű alperesét, hogy az általa üzemeltetett panzió vendégei számára az ingatlan megközelítését tegye szabaddá, a panzióhoz vezető úthasználatot ne korlátozza. Beadványában előadta, hogy annak egy példányát és mellékleteit az I. rendű alperes jogi képviselője részére közvetlenül megküldte. A bíróság 2012. október 3-án tárgyalást tartott, melyen ismertette a kérelmező

keresetpontosítást. Az I. rendű alperes jogi képviselője úgy nyilatkozott, hogy a keresetkiegészítést a kérelmezőtől közvetlenül nem kapta meg; a II. rendű alperes képviselője szintén azt adta elő, hogy a keresetkiegészítést nem kapta meg, továbbá jelezte, hogy vele szemben nem került előterjesztésre határozott kereseti kérelem.

[4] A 2012. október 3-i tárgyalást a bíróság 2012. november 28. napjára halasztotta, felhívta a kérelmezőt, hogy 15 napon belül pontosítsa kereseti kérelmét és jelölje meg, hogy melyek azok az ingatlanok, amelyekről a felperesi ingatlanokat víz árasztja el. Felhívta valamennyi érintett ingatlan tulajdoni lapjának csatolására és valamennyi ingatlan-nyilvántartási érdekelt perbeállítására. Felhívta továbbá, hogy a II. rendű alperessel szemben előterjesztett keresetét is pontosítsa. A kérelmező a felhívásnak nem tett eleget, a bíróság ezért 2012. október 30-án ismételten felhívást adott ki, pénzbírság terhe mellett. Mivel a kérelmező a felhívásnak továbbra sem tett eleget, a bíróság a 2012. november 20. napján meghozott végzésében 20 000 forint pénzbírsággal sújtotta, amit utóbb mellőzött figyelemmel arra, hogy a kérelmező még a végzés meghozatala előtt, 2012. november 19-én csatolta a keresete pontosítását és további bizonyítási indítványait. Az I. rendű alperes erre 2012. november 26-án kelt beadványában észrevételt tett. A bíróság 2012. november 28-án tárgyalást tartott, melyen a kérelmező, valamint az I.-II. rendű alperesek jogi képviselői a pontosított kereseti kérelemmel kapcsolatban érdemi nyilatkozatokat tettek.

[5] A bíróság a 2014. június 20. napján megtartott tárgyaláson a per tárgyalását az utóbb 2014. augusztus 26-án jogerőre emelkedett végzésével felfüggesztette a Pest Megyei Kormányhivatal Váci Járási Hivatal Járási Földhivatalának ingatlan-nyilvántartási eljárása jogerős befejezéséig. A kérelmező 2016. január 21-én bejelentette, hogy a felfüggesztés alapjául szolgáló eljárás jogerősen befejeződött, kérte az eljárás folytatását.

[6] A bíróság 2016. november 21-én tárgyalást tűzött, határnapul 2017. február 14. napját tűzte ki. Ezzel egyidejűleg felhívta a kérelmezőt, hogy terjesszen elő határozott kereseti kérelmet valamennyi alperessel szemben, nyilatkozzon arra, hogy a felfüggesztéssel érintett közigazgatási eljárás eredményének megfelelő telekhatár módosítás megtörtént-e, nyilatkozzon a kártérítési igény jogalapját és összecszerűségét illetően. A bíróság e felhívást a korábbi jogi képviselőnek adta ki, aki 2017. február 13-án bejelentette, hogy a meghatalmazását 2014. október 24-én felmondta, azt a bíróságnak be is jelentette. A bíróság 2016. február 14-én tárgyalást tartott, amelyen a kérelmező új jogi képviselője csatolta a felhívás szerinti keresetpontosítást.

[7] 2017. június 20-án a bíróság tárgyalást tartott, melyen tájékoztatta a feleket arról, hogy az ügy átszignálásra kerül, majd azzal halasztotta el a tárgyalást, hogy új határnapot a bíróság hivatalból tűz. Az ügyet ténylegesen 2017. július 6-án osztották át másik bíróra. A járásbíróság a 2017. szeptember 11. napján meghozott végzésével megállapította hatásköre hiányát és az ügy iratait áttenni rendelte a kérelmezetthez.

[8] A járásbíróság áttételt elrendelő végzése 2017. november 29-én emelkedett jogerőre. Az áttételt követően az iratok 2018. január 5-én érkeztek a kérelmezetthez, ahol azt 2018. január 11-én szignálták ki. Az ügy előadó bírója először 2018. március 9-én intézkedett az ügyben, ekkor a járásbíróság szakértői jelenléti díjat megállapító végzésének jogerőre emelkedését tanúsította, továbbá tárgyalást tűzött 2018. április 11. napjára.

[9] A 2020. március 25-én meghozott végzésével a bíróság a 2020. április 8. napjára kitűzött tárgyalást hivatalból elhalasztotta azzal, hogy új határnapot a rendkívüli ítélkezési szünetre figyelemmel hivatalból tűz. 2020. április 27-én tájékoztatta a peres feleket és a kérelmező által bejelentett tanúkat, hogy amennyiben valamennyi fél részére biztosított a Skype útján való tárgyalás technikai feltétele, a tárgyalást kitűzi és ilyen módon megtartja és

felhívta az ezzel kapcsolatos nyilatkozattételekre, Az I. rendű alperes a Skype útján tárgyalás tartáshoz nem járult hozzá, egyúttal tanúbizonyítási indítványt terjesztett elő. A kérelmező és a II. rendű alperes úgy nyilatkozott, hogy a Skype tárgyalás feltételei számukra adottak. A bíróság 2020. június 3-án tárgyalást tűzött, határnapul 2020. július 1. napját jelölte ki.

[10] A bíróság 2020. december 2-án tárgyalást tartott, amelyen a kérelmező új jogi képviselője jelent meg, aki arra hivatkozott, hogy a megbízást két nappal a tárgyalás előtt kapta, a keresetet fenntartja, érdemben nem tud nyilatkozni. A bíróság a tárgyalást elhalasztotta 2021. február 24. napjára, és pénzbírság terhével felhívta a kérelmezőt, hogy 30 napon belül terjesszen elő előkészítő iratot, mely tartalmazza valamennyi kereseti kérelme tekintetében a határozott kereseti kérelmet, annak jogalapját, az érvényesített jogot alátámasztó tényeket a bizonyítékokkal együtt; és felhívta térképmásolat csatolására. A kérelmező 2020. december 17-én bejelentette az új jogi képviselője meghatalmazását. A bíróság a kitűzött tárgyalást a 2021. január 27-én meghozott végzésével – munkaszervezési okra hivatkozva – beállította, új határnapul 2021. február 26. napját tűzte ki. A kérelmező a felhívásnak a kitűzött határnapig nem tett eleget. A bíróság a 2021. február 26-án megtartott tárgyaláson tanúbizonyítást foganatosított, majd részítéletet hozott.

[11] A per elsőfokon a 2023. szeptember 1-jén hozott ítélettel, másodfokon a Fővárosi Ítéltábla a 2024. április 11-i tárgyaláson a kérelmező jogi képviselőjének jelenlétében kihirdetett 17.Pf.20.663/2023/9. számú jogerős ítéletével fejeződött be.

[12] A kérelmező 2024. július 2-án a jogerős ítélettel szemben felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, a felülvizsgálati eljárás folyamatban van.

A kérelem és az ellenirat

[13] A kérelmező a polgári peres eljárás elhúzódásával kapcsolatos vagyoni elégtétel érvényesítéséről szóló 2021. évi XCIV. törvény (a továbbiakban: Pevtv.) 7. §-ának (1) és (2) bekezdéseire alapítottnak, a polgári peres eljárás elhúzódásával kapcsolatos vagyoni elégtétel mértékéről és a kifizetendő összeg számításának szabályairól szóló 372/2021. (VI.30.) Kormányrendelet 1. §-ában meghatározott 400 forintos napi összeggel számítva az első- és másodfokú eljárási szakasz 2011. április 11. napjától 2024. május 22. napjáig tartó 4790 napjára 1 916 000 forint vagyoni elégtétel megfizetésére kérte a kérelmezettet kötelezni.

[14] A kérelmezett elleniratában kérte a kérelem 808 800 forintot meghaladó részében elutasítását. Előadta, hogy az első- és másodfokú eljárási szakasz számított időtartama a 2011. április 12. és 2024. április 11. közötti 4749 nap. Abból kérte levonni – többek között – *a Pevtv. 15. §-a (3) bekezdésére hivatkozással a kérelmező érdekkörében felmerült elhárítható ok miatt*, a szakértői bizonyítással kapcsolatos eredménytelen felhívás okán a 2012. június 11. és 2012. június 24. közötti 14 nap, a kérelmező pontatlanul előterjesztett keresetmódosítása és azok mellékletei az ellenérdekű félnek megküldése elmaradása okán a 2012. szeptember 24. és 2012. október 3. közötti 10 nap, a kereseti kérelem pontosításának, a mellékletek másodpéldányai és a tulajdoni lapok csatolásának elmaradása okán a 2012. október 19. és 2012. november 19. közötti 32 nap, a per a kérelmező érdekkörében felfüggesztése okán a 2014. június 20. és 2016. június 21. közötti 581 nap, a jogi képviselő megszűnése bejelentésének elmaradása okán a 2016. december 1. és 2017. február 14. közötti 76 nap, a keresetpontosításra irányuló felhívás elmulasztása miatt a 2021. január 3. és 2021. január 27. közötti 25 nap; *a Pevtv. 15. §-ának (4) bekezdésére hivatkozással*, a bíróság általános intézkedési határidőn túli mulasztásával összefüggésben az eljárás elhúzódása miatti kifogás hiányának okán a 2017. augusztus 21. és 2017. szeptember 11. közötti 22 nap, ugyanezért a 2018. február 6. és 2018. március 9. közötti 22 nap; *a Pevtv. 15. §-ának (5) bekezdésére*

hivatkozással, mivel a bíróságnak a jogszabályi előírások folytán tárgyalást tartania nem lehetett, a 2020. március 25. és 2020. június 3. közötti 71 nap időtartamokat.

Az elsőfokú végzés

[15] Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott végzésével kötelezte a kérelmezettet, hogy fizessen meg a kérelmezőnek 15 napon belül 1 479 000 forint vagyoni elégtételt, ezt meghaladóan a kérelmet elutasította. A kérelmezőt kötelezte az állam javára 13 220 forint eljárási illeték megfizetésére, míg megállapította, hogy az eljárással felmerült további 44 260 forint eljárási illeték az állam terhére marad.

[16] A kérelmezett előadásával egyezően a per első- és másodfokú eljárási szakaszának számított időtartamát a 2011. április 12. és 2024. április 11. közötti 4749 napban határozta meg.

[17] A 2012. június 11. és 2012. június 24. közötti 14 napot nem vonta le a számított időtartamból. Annyiban helytálló volt a kérelmezett érvelése, hogy a vizsgált időszakban a kérelmező nem teljesítette a bíróság azon felhívását, hogy – a szakértői bizonyítás elrendelése érdekében – terjesszen elő költségmentességi kérelmet, vagy előlegezzon meg 200.000 forint szakértői díjat. Az eljárás érdemi előrehaladása azonban nem kizárólag e felhívás teljesítésén múlt. A periratokból megállapíthatóan a kérelmező ugyanis 2012. április 24-én további négy alperest vont perbe, akikkel a keresetet a bíróság csak a felhívás teljesítésére adott határidő eredménytelen elteltét követően közölte. Azon túl, hogy a felhívás kézbesítésére vonatkozó tértivevény nem állt rendelkezésre, ezért a kérelmező esetleges mulasztása sem volt megállapítható, az eljárás érdemben csak úgy volt folytatható, ha a bíróság a keresetet az utóbb perbe vont alperesekkel is közli és részükre is lehetőséget ad az érdemi védekezés előterjesztésére. A bizonyítási eljárás mikénti folytatását a II.-V. rendű alperesek nyilatkozatai is befolyásolhatták, szakértői bizonyítás a perindítás hatályának az II.-V. rendű alperesekkel szembeni beállása előtt nem volt lefolytatható. Ebből következően – bár a kérelmező kétségtelenül mulasztott – a felhívás teljesítésének elmaradása önmagában nem eredményezett szükségtelen időmúlást, nem járult hozzá az észszerű időtartam meghaladásához.

[18] Nem csökkentette a számított időtartamot a 2012. szeptember 24. és 2012. október 3. közötti 10 nappal. Kifejtette: ennél az időszaknál is azt kellett vizsgálnia, hogy a kérelmező perbeli magatartása mennyiben járult hozzá az észszerűnek minősülő eljárási időtartam meghaladásához. Kétségtelen, hogy a tárgyalás előtt 10 nappal előterjesztett keresetkiegészítés tárgyában az eljárás érdemben a 2012. október 3-ára kitűzött tárgyaláson nem haladhatott, minthogy az I.-II. rendű alperesek a keresetmódosítást a tárgyalás határnapjáig nem kapták meg. Ez azonban nem jelenti azt, hogy emiatt 2012. szeptember 24. és október 3. között szükségtelen időmúlás következett be a perben. Lényeges körülmény, hogy az ügyben a tárgyalási határnap 2012. október 3. napjára már ki volt tűzve. Ezen a határnapon az eredetileg előterjesztett kereseti kérelem tekintetében, valamint a 2012. április 24-én perbe vont további alpereseket érintően azért nem haladhatott érdemben a tárgyalás, mert ezek kapcsán a felperesi nyilatkozatok és a szolgáltatott okirati bizonyítékok hiányosak voltak. Bár a kérelmező a 2012. szeptember 24-i keresetkiegészítéssel együtt az eredeti kereseti kérelmét alátámasztó bizonyítékokat is csatolt, melyet a tárgyalásig az ellenérdekű felek szintén nem kaptak meg, a kérelmezett által hivatkozott 10 napban azonban – a tárgyalás kitűzése mellett – önmagában ez sem okozott szükségtelen időmúlást. A keresetkiegészítés előterjesztése a vizsgált részülszakban az észszerű idő meghaladására nem volt hatással, ezen beadvány benyújtása a megjelölt 10 napban szükségtelen időmúlást nem okozott.

[19] Nem hagyta figyelmen kívül a 2012. október 19. és 2012. november 19. közötti 32 napot. A kérelmező mulasztásának ebben az időszakban sem volt befolyása az ügy érdemi

előrehaladására. Bár a keresetpontosítását és okirati bizonyítékait a megadott határidőn, illetve az ismételt felhívással adott póthatáridőn túl terjesztette elő, a folytatólagos tárgyalás 2012. november 28-i hatánapján a bíróság ettől függetlenül érdemben haladt az eljárásban. A megjelent jogi képviselők az ügy érdemében nyilatkoztak, az alperesi képviselők a keresetpontosítással érintett kérdésekben is. A kérelmező késedelme és eljárási mulasztása a tárgyalási időközben történt és a fentiekből kitűnően a folytatólagos tárgyalás érdemben való megtartását nem akadályozta; a késedelem az eljárás észszerű időben való befejezésére nem volt kihatással, szükségtelen időmúlást nem okozott.

[20] A 2014. június 20. és 2016. június 21. közötti 581 nap levonását sem találta indokoltnak. A per tárgyalásának felfüggesztését a kérelmező nem kérte, a 2014. június 20-i tárgyalás jegyzőkönyvéből ugyanis az állapítható meg, hogy a felek mindössze egyezően nyilatkoztak arra, hogy a határvonal kiigazítására vonatkozóan közigazgatási eljárás van folyamatban, a telekhatáraikat ennek befejezését követően tudják kitűzni. A jegyzőkönyvben rögzítettettekből és a végzés indokolásából is az következik, hogy a felfüggesztést az eljáró bíró a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: 1952. évi Pp.) 152. §-ának (1) bekezdése alapján hivatalból rendelte el. A felfüggesztésről a bíróság hivatalból határozott, az nem minősült a kérelmező érdekkörének akkor sem, ha nem élt a végzés ellen jogorvoslattal. A vagyoni elégtétel szempontjából vizsgálandó kérdés az, hogy a fél eljárási cselekménye, esetleges mulasztása mennyiben járult hozzá az eljárás elhúzódásához, a vizsgált részidőszakban a kérelmezőnek ilyen magatartása nem volt, épp ellenkezőleg, a bíróság eljárást sürgette. Önmagában az a körülmény pedig, hogy egy közigazgatási eljárásban hozandó döntés befolyásolja a kereset elbírálását, nem jelent az alapeljárás tekintetében a kérelmező érdekkörében felmerülő időmúlást.

[21] Nem találta levonhatónak a 2016. december 1. és 2017. február 14. közötti 76 napot. Ezen időszakot a kérelmezett arra hivatkozva kérte figyelmen kívül hagyni, hogy a kérelmező és jogi képviselője nem jelentette be a képviselői meghatalmazás megszűnését, ezért a bíróság a tárgyalás kitűzésével egyidejűleg a meghatalmazással már nem rendelkező ügyvédnek adta ki a keresetpontosításra vonatkozó felhívást, aki annak – a meghatalmazás megszűnése miatt – nem tett eleget, így a felhívás teljesítésére csak a tárgyaláson került sor. Az elleniratban foglaltakkal szemben a periratokból megállapítható, hogy a korábbi jogi képviselő még 2014. október 28-án bejelentette a bíróságnak, hogy a megbízást felmondta. Annak ellenére, hogy az 1952. évi Pp. 71. §-a alapján a meghatalmazásnak felmondás folytán való megszűnése a bírósággal szemben a bíróságnak való bejelentéstől hatályos, a bíróság az ügy előrehaladása szempontjából releváns felhívást a meghatalmazással nem rendelkező jogi képviselőnek küldte meg. Ebből következően a felhívás határidőben való teljesítésének elmaradása nem értékelhető a kérelmező érdekkörében álló oknak, az ugyanis nyilvánvalóan összefüggésben állt a felhívás téves címzettnek történő kiadásával. Mindezen túl a bíróság a 2017. február 14-i tárgyalást érdemben megtartotta, azon a kérelmezőt részletesen meg is hallgatta, és az elhalasztással egyidejűleg további nyilatkozatokra, a tényelődadás és bizonyítás körében pontosításra hívta fel. Az ügy ebből következően a keresetpontosítás határidőben való előterjesztésének hiánya ellenére is haladt.

[22] A 2021. január 3. és 2021. január 27. közötti 25 napot is figyelembe vette. A kérelmező ebben az időszakban is mulasztott, nem tett eleget a keresete pontosítására vonatkozó bírói felhívásnak. Azonban a Pevtv. rendelkezése alapján nem önmagában a fél mulasztása ad alapot levonásra, hanem az, ha a kérelmezői mulasztás hatással volt az eljárás időtartamára, ha az hozzájárult az észszerűnek minősülő időtartam meghaladásához. Jelentőséget tulajdonított annak, hogy a 2021. február 26-i tárgyaláson a perbíróság tanúkat hallgatott meg, illetve egy kereseti kérelmet illetően részítéletet is hozott. Ebből következően

az, hogy a kérelmező a bíróság által megadott határidőben nem pontosította a keresetét, a vizsgált részidőszakban nem befolyásolta az ügy érdemi előrehaladását. A kérelmező mulasztása önmagában szükségtelen időmúlást nem okozott.

[23] A vagyoni elégtétel alapjaként figyelembe vette a 2017. augusztus 21. és 2017. szeptember 11. közötti 22 napot. A bírói gyakorlat szerint a féltől akkor várható el, hogy az eljárás elhúzódását kifogásolja, ha a bíróság olyan mértékben mulasztotta el az észszerű időn belüli eljárás kötelezettségét, hogy inaktivitása a fél számára nyilvánvaló és egyértelműen felismerhető, és a kifogástól alappal várhatja a sérelem kellő időben történő és eredményes orvoslását. Az elleniratban felhívott 22 nap nem tekinthető ilyen mértékű késedelemnek. Az ítélezési szünet végétől számítottan 3 hét telt el a bíróság intézkedéséig, a jogi képviselővel eljáró kérelmezőtől nem volt elvárható, hogy az elhúzódást kifogásolja. Másrészt a kifogás előterjesztése – figyelemmel az 1952. évi Pp. 114/B. §-ának (1) bekezdése által előírt határidőkre – alkalmas sem lett volna a ténylegesnél hamarabbi intézkedés elérésére.

[24] Nem találta indokoltnak levonni a 2018. február 6. és 2018. március 9. közötti 22 napot. Erre az időszakra is azt kellett vizsgálni, hogy az eljárási szabályok betartásában alappal bízó fél számára mikortól válhatott felismerhetővé és nyilvánvalóvá a bíróság inaktivitása. Ennek során abból indult ki, hogy a bíróság az áttételt elrendelő végzés meghozatala után is tett intézkedéseket (a IV. rendű alperes vétívét kérte szerelni, ennek hiányában a végzést ismételten kiadni rendelte). Bár a kérelmező előtt ismert utolsó érdemi eljárási cselekmény az áttételről való rendelkezés volt, a fél jogi képviselője számolhatott azzal, hogy a végzés jogerőre emelkedéséhez valamennyi féllel szemben le kell járnia a jogorvoslati határidőnek, valamint hogy az időmúlást az alperesi oldal részére való kézbesítési nehézségek is okozhatják. Az iratok 2018. január 5-én érkeztek a kérelmezetthez, ahol az ügy kiszignálását leszámítva további három hónapig nem történt intézkedés az ügyben. A kérelmező előtt ismert utolsó előrehaladásnak tekinthető eljárási cselekmény – azaz az áttételről rendelkező végzés – után 4 hónap, egyben a kérelmezett bírósághoz érkezést követő 1 hónap elteltével valóban elvárható volt a kérelmezőtől, hogy az akkor már közel 7 éve tartó perben az eljárás elhúzódását kifogásolja. Ugyanakkor a kérelmezett által megjelölt kezdő időpontban (2018. február 16.) esetlegesen előterjesztett kifogás nem lett volna alkalmas a ténylegesen megtörténtnél (2018. március 9.) hamarabbi intézkedés megtételére, figyelemmel az 1952. évi Pp. 114/B. §-ának (1) bekezdésében foglalt eljárási határidőkre.

[25] Nem találta levonhatónak a 2020. március 25. és 2020. június 3. közötti 71 napot. A kérelmezett ezt az időszakot kifejezetten a Pevtv. 15. §-ának (5) bekezdésére hivatkozással kérte figyelmen kívül hagyni. A Pevtv. 15. §-ának (5) bekezdése azonban nem teremt egyes időtartamok levonására alapot adó új okot.

[26] Az első- és másodfokú eljárási szakaszból az elsőfokú bíróság 1092 nap levonását találta indokoltnak, így a figyelembe vehető időtartam 3698 nap, ezért megállapította, hogy a kérelmező 1 479 200 forint összegű vagyoni elégtételre jogosult, ezt meghaladóan a kérelmet elutasította.

[27] A kérelmező 77 % pernyertessége alapján a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. §-ának (2) bekezdése alapján rendelkezett a kérelmező által az államnak az arányos eljárási illeték megfizetéséről, továbbá úgy rendelkezett, hogy a kérelmezett az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. §-a (1) bekezdésének c) pontja és (2) bekezdése alapján fennálló személyes illetékmentességére tekintettel a további eljárási illeték az állam terhén marad.

A fellebbezés és a fellebbezésre tett észrevétel

[28] Az elsőfokú bíróság végzése ellen a kérelmezett terjesztett elő fellebbezést. Kérte a sérelmezett végzés akként történő megváltoztatását, hogy az ítéltábla a megítélt vagyoni elégtétel összegét 320 400 forinttal csökkentse.

[29] Vitatta az elsőfokú bíróság döntését abban a vonatkozásban, hogy a 2012. június 11. és 2012. június 24. közötti 14 nap nem volt levonható. Egyetértett azzal a megállapítással, hogy az utóbb perbe vont alperesekkel a keresetet közölni kellett, egyúttal lehetőséget biztosítani számukra az érdemi védekezésre. Mivel azonban a kérelmező nem tett eleget a bíróság által meghatározott határidőben a bizonyítási kötelezettségének, e mulasztása által hozzájárult ahhoz, hogy az eljárás időtartama meghaladja az észszerűnek minősülő időtartamot. Amennyiben a szakértői díjelőleget a bíróság által megszabott határidőben letétbe helyezi, az utóbb bevont alperesek érdemi nyilatkozatának előterjesztését követően sor kerülhetett volna a szakértői bizonyítás lefolytatására, az eljárás érdemi előrehaladása érdekében.

[30] Nem értett egyet az elsőfokú bíróság azzal az álláspontjával, hogy a 2012. szeptember 24. és 2012. október 3. közötti 10 napot nem vonta le az eljárás számított időtartamából. A tárgyalás elhalasztására egyértelműen a kérelmező érdekkörében felmerült, elhárítható okból került sor, és ez az eljárás elhúzódásában közrehatott. Amennyiben a kérelmező a keresetváltoztatását teljeskörűen terjeszti elő, annak érdemi vitatására is sor kerülhetett volna a 2012. október 3-i tárgyaláson, ennél fogva a bizonyítási eljárás is előrébb haladt volna.

[31] Nem osztotta a 2012. október 19. és 2012. november 19. közötti 32 nap figyelembe vételére kialakított elsőfokú bírósági álláspontot. Függetlenül attól, hogy a kérelmező mulasztása a tárgyalási időközben történt, kihatással volt az eljárás észszerű időtartamának meghaladására. Ha a kérelmező ugyanis a bíróság által meghatározott póthatáridőben eleget tett volna a felhívásnak, az ellenérdekű feleknek is több idő állt volna rendelkezésükre az érdemi védekezésük pontosítására a következő tárgyalásig, így az eljárás érdemben előrébb haladhatott volna.

[32] A fellebbezése szerint továbbra is kérte a 2014. június 20. és 2016. június 21. közötti 581 nap levonását. Függetlenül attól a tényről, hogy a per felfüggesztése a bíróság döntésének a következménye, kérelmezői érdeket is szolgált. Annak a célja ugyanis az volt, hogy a per a felfüggesztésre okot adó eljárás jogerős befejezését követően folytatódhasson, ezáltal a jogvita mielőbbi, végleges lezárására ösztönözze a feleket.

[33] Nem értett egyet azzal az elsőfokú következtetéssel, hogy a 2016. december 1. és 2017. február 14. közötti 76 napot figyelembe kell venni. A jogi képviselő megszűnése bejelentésének az elmulasztása a kérelmező és a volt jogi képviselője részéről egyértelműen közrehatott az eljárás elhúzódásában, hiszen amennyiben a kérelmező a bíróság felhívásáról értesül, már korábban sor kerülhetett volna a kereseti kérelmei pontosítására és ezáltal az eljárás érdemi előrehaladására.

[34] A fellebbezése szerint is indokoltnak találta a 2021. január 3. és 2021. január 27. közötti 25 nap levonását. A kereseti kérelmek pontos meghatározása és az azt alátámasztó bizonyítékok teljes körű szolgáltatása a kérelmező kötelezettsége volt, aki ennek nem tett eleget. Ha a kötelezettségének határidőben eleget tesz, már a 2021. február 26-i tárgyalás berekeszthető lett volna és nem csupán részítéletet hozhatott volna a bíróság.

[35] A 2017. augusztus 21. és 2017. szeptember 11. közötti 22 nap levonását a fellebbezésében is kérte. A kérelmező a bíróság mulasztását nyilvánvalóan észlelhette, hiszen az elhalasztott tárgyaláson személyesen is jelen volt, valamint az iratokba is bármikor betekinthezett, annak megismerése érdekében, hogy az ügy átosztása megtörtént-e és ezután a bíróság fogantatosított-e intézkedéseket. A kifogás előterjesztése ezért elvárható volt.

[36] Fenntartotta azt, hogy nem lehet figyelembe venni a 2018. február 6. és 2018. március 9. közötti 22 nap időtartamot. A kérelmező a bíróság ezen mulasztását is nyilvánvalóan észlelhette, hiszen az áttételt elrendelő végzést kézhez vette, és az iratokba is bármikor betekinthesett, annak megismerése érdekében, hogy az iratok áttétele megtörtént-e és ezután a bíróság foganatosított-e intézkedéseket. A kifogás előterjesztése ebben is elvárható volt.

[37] A fellebbezése szerint is kérte a 2020. március 25. és 2020. június 3. közötti 71 nap levonását. Az időmúlás mindkét fél és a bíróság érdekkörén kívül felmerült ok következménye volt, méltánytalan ennek anyagi következményeit a kérelmezettre hárítani. A járványügyi veszélyhelyzet össztársadalmi érdekként a tárgyalás megtartásának, a bíróság működésének akadályát képezte, a bíróságnak jogszabályi előírás alapján személyes megjelenéssel tárgyalást tartani nem lehetett, ami nyilvánvalóan károsan hatott az eljárás időtartamára.

[38] A kérelmező a fellebbezésre tett észrevételében – pontonként összegezve az elsőfokú bíróság érveit, kifejezve azokkal egyetértését – az elsőfokú végzés helyes indokai alapján való helybenhagyását kérte.

A másodfokú bíróság döntése

[39] Az ítéltábla fellebbezés hiányában nem érintette az elsőfokú végzés a kérelmet részben elutasító rés a kérelmezettet 1 158 600 forint vagyoni elégtételben marasztaló rendelkezéseit, a kérelmezett fellebbezését pedig alaptalannak találta a következők szerint:

[40] Egyetértett az ítéltábla az elsőfokú bíróság döntésével abban, hogy nem volt levonható a 2012. június 11. és 2012. június 24. közötti 14 nap időtartam. Következetes abban a bírói gyakorlat, hogy a kérelmező érdekkörében jelentkező mulasztás még nem ad alapot az időtartam levonására, csak akkor, ha kizárólag emiatt – és nem egyébként más miatt is – telt el az idő szükségtelenül. (Ezt az álláspontot követi: Debreceni Ítéltábla Pkf.II.20.299/2024/2., Pkf.II.20.264/2024/3.) Ezek a konjunktív feltételek azonban az ebből az okból figyelmen kívül hagyni kért időtartamok vonatkozásában nem érvényesültek. A bíróság ugyanis csak azt követően – a levonni kért, 2012. június 11. és 2012. június 24. közötti időszak után – küldte meg az újonnan perbe vont alperesek részére a keresetet és a per iratait. Ebből következően helyes volt az elsőfokú bíróság következtetése, amely szerint még ha a kérelmező mulasztása meg is lett volna állapítható, a további alperesek perbe vonása folytán a bizonyítási eljárás a perindítás hatályának velük szemben beállta előtt nem is lett volna lefolytatható. A fellebbezésben felhozottak, amely szerint a szakértői díjelőleg határidőben letétbe helyezése esetében az utóbb bevont alperesek érdemi nyilatkozatának előterjesztését követően sor kerülhetett volna a szakértői bizonyítás lefolytatására, azért nem bírhattak jelentőséggel, mert az emiatti időmúlás már értelemszerűen a levonni kért időszakot követően merülhetett csak fel, amelyet az ítéltábla az ellenirathoz kötöttség folytán nem is vizsgálhatott.

[41] Helytállóan mellőzte az elsőfokú bíróság a 2012. szeptember 24. és 2012. október 3. közötti 10 nap időtartam figyelmen kívül hagyását. Az ítéltábla előrebozsátja: a Pevtv. 9. §-a (4) bekezdésének utaló szabályából következően a vagyoni elégtétel iránti nemperes eljárásokban is érvényesül a Pp. 2. §-a (2) bekezdésének a rendelkezési elv részében irányadó az a szabálya, hogy a bíróság – törvény eltérő rendelkezése hiányában – a felek által előterjesztett kérelmekhez és jognyilatkozatokhoz kötve van, valamint a 4. §-a (2) bekezdésének a tárgyalási elv részében irányadó az a szabálya, amely szerint a perben jelentős tények állítása – törvény eltérő rendelkezése hiányában – a feleket terheli. Mindebből az következik, hogy a kérelmezett által nem hivatkozott tényeket a bíróság nem veheti figyelembe és az eljáró bíróságnak csak azokat a mulasztásait vizsgálhatja, amelyek miatt a

kérelmezett hivatkozása szerint elvárt volt a kérelmezőtől az eljárás elhúzódása miatti kifogás előterjesztése. (Ekként: Debreceni Ítéltábla Pkf.II.20.345/2022/2. – közzétéve: BDT2023. 4600, Pkf.II.20.003/2023/2 – közzétéve: BDT2023. 4620, Pkf.II.20.294/2023/2., Pkf.II.20.195/2024/2.) Márpedig a kérelmezett arra hivatkozott, hogy a 2012. szeptember 24. és 2012. október 3. közötti 10 nap szükségtelenül telt el, mert ha a kérelmező a keresetváltoztatását teljeskörűen terjeszti elő, annak érdemi vitatására is sor kerülhetett volna a 2012. október 3-i tárgyaláson, ennél fogva a bizonyítási eljárás is előrébb haladt volna. Ez a hivatkozás azonban nem vezethetett eredményre. Amikor ugyanis a hivatkozott keresetváltoztatást a kérelmező előterjesztette – amely a polgári perrendtartás által adott jogszerűen gyakorolt eljárási joga volt – a 2012. október 3-i tárgyalást már kitűzték, azt tehát a keresetváltoztatás hiányában is ugyanúgy megtartották volna, azaz a keresetváltoztatás és a tárgyalás közötti időtartam így is, úgy is eltelt volna, ennek az időmúlásnak a tekintetében irreleváns a keresetváltoztatás.

[42] Nem volt alapos a 2012. október 19. és 2012. november 19. közötti 32 nap levonása iránti kérelem sem. Az előzőekben kifejtettekre visszautalva: nem állapítható meg, hogy a kérelmező mulasztása kihatott volna az eljárás elhúzódására. Bár kétségtelenül késedelmesen, de 2012. november 19-én a kérelmező csatolta a keresete pontosítását és további bizonyítási indítványait. Mivel pedig a hivatkozott időszak előtt, már 2012. október 3-án a bíróság kitűzte a 2012. november 28-i folytatólagos tárgyalást, tekintettel arra, hogy ezen a tárgyaláson a megjelent jogi képviselők az ügy érdemében a keresetpontosítással érintett részben is nyilatkoztak, ezért a késedelmes előterjesztés nem okozott szükségtelen időmúlást. Az a hivatkozás, hogy a korábban előterjesztett beadvány esetén az alpereseknek több idő állt volna rendelkezésükre az érdemi védekezésük pontosítására a következő tárgyalásig, azért nem bírt jelentőséggel, mert az érdemi védekezésüket így is előadták, a késedelemre hivatkozva nem kértek határidőt az ezzel kapcsolatos felkészülésre, emiatt a tárgyalást nem halasztották el.

[43] Alaptalanul hivatkozott a fellebbezés a 2014. június 20. és 2016. június 21. közötti 581 nap levonhatóságára. A per számított időtartamából levonásra a Pevtv. rendszerében csak azzal kapcsolatban kerülhet sor, hogy a bírósági eljárásban félnek minősülő kérelmező, valamint a bírósági eljárást lefolytató bíróság eljárási cselekménye, illetve mulasztása mennyiben járult hozzá az eljárás elhúzódásához és azt vizsgálja a bíróság – a kérelem és az ellenirat korlátai között –, hogy az alapul fekvő bírósági eljárás során volt-e olyan időszak, amely akár a kérelmező, akár a vizsgált bírósági eljárásban eljáró bíróság érdekkörében felmerülő elhárítható ok miatt szükségtelenül telt el. A kizárólag a kérelmező, illetve a bíróság érdekkörében felmerült elhárítható okok miatti levonásra egyrészt a Pevtv. 15. §-ának (3) bekezdése, másrészt a (4) bekezdése ad jogszabályi alapot. Önmagában ezért a vagyoni elégtételre jogosultság szempontjából a peres eljárás felfüggesztése nem teremthet indokot annak időtartama figyelmen kívül hagyására attól függetlenül, hogy azalatt tett minden, nem a felfüggesztéssel kapcsolatos bírói és a felek által tett eljárási cselekmény hatálytalan (Debreceni Ítéltábla Pkf.II.20.225/2024/2.). A Pevtv. a vagyoni elégtétel csökkentését kifejezetten a kérelmező fél mulasztására kívánja visszavezetni, a polgári perrendi szabályozás által a per koncentrált befejezésére alkalmas eljárási eszközök igénybevétele miatti szükségszerű időmúlás nem adhat alapot a per számított időtartamából figyelmen kívül hagyásra és ezáltal a vagyoni elégtétel csökkentésére. (Hasonlóan: Debreceni Ítéltábla Pkf.II.20.226/2024/2.) A bíróság döntése volt, hogy a telekhatár módosítás tárgyában folytatott ingatlan-nyilvántartási eljárás eredménye a per előkérdése volt-e, ennek a döntésnek a következtében bekövetkező időmúlás a kérelmezőre nem hárítható. Ugyan az evidencia, hogy a felfüggesztés célja csak az lehetett, hogy a per a felfüggesztésre okot adó eljárás jogerős befejezését követően folytatódhasson, ezáltal a jogvita mielőbbi, végleges

lezárására ösztönözze a feleket; mindez azonban nem minősíti a per az ingatlan-nyilvántartási eljárás miatti felfüggesztését a kérelmező érdekkörében jelentkező szükségtelen időmúlásnak.

[44] A 2016. december 1. és 2017. február 14. közötti 76 nap figyelmen kívül hagyását az ítéltábla sem találta indokoltnak. Ahogy azt helyesen az elsőfokú bíróság is kifejtette: a levonhatóság két okból sem volt megalapozott. Egyrészt az a körülmény, hogy a jogi képviselő megszűnésének bejelentése szabályszerűen megtörtént és a bíróság a felhívást mégis a korábbi jogi képviselőnek küldte meg, nem a kérelmező, hanem a bíróság érdekkörében jelentkező ok, amely a Pevtv. hivatkozott 15. §-ának (3) bekezdése szerinti levonást kizárja. Másrészt: egyébként a keresetpontosítás előterjesztése hiányában sem volt szükségtelen időmúlás, hiszen a felhívás eredménytelensége ellenére a 2017. február 14-i tárgyaláson érdemi eljárási cselekvések folytak.

[45] Nem volt alapos a fellebbezés a 2021. január 3. és 2021. január 27. közötti 25 nap levonhatóságára tett kérelme sem. Minden részében osztotta az ítéltábla az elsőfokú bíróság álláspontját, amely szerint bár kétségtelenül a kérelmező a bíróság által megadott határidőben nem pontosította a keresetét, ennek nem volt az eljárás elhúzódására kihatása. A 2021. február 26-i tárgyaláson a bíróság bizonyítási cselekményeket folytatott és részítéletet is hozott. A fellebbezés azon hivatkozása, hogy a határidőben történő keresetpontosítás esetén a tárgyalás berekeszthető lett volna és a bíróság akár egészében meghozhatta volna az ítéletet, a peradatok által alá nem támasztható feltételezés, különös tekintettel arra, hogy az ítélet meghozatalára csak jóval ezt követően, 2023. szeptember 1-jén került sor.

[46] Egyetértett az ítéltábla az elsőfokú bíróság azon érvelésével, hogy a 2017. augusztus 21. és 2017. szeptember 11. közötti 22 napot nem lehetett figyelmen kívül hagyni. A kérelmezett ebben az esetben az eljárás elhúzódása miatti kifogás elmaradását sérelmezte. Következetes ugyanakkor abban a bírói gyakorlat, hogy az eljárás elhúzódása miatti kifogás elmaradását az egyes mulasztások gondos vizsgálatával, egyedileg, a jogintézmény céljával, a sérelem orvoslására alkalmasságával, és mindezek alapján a féltől elvárható magatartással összefüggésben kell értékelni. A féltől az az elvárható, hogy akkor terjesszen elő kifogást, ha a bíróság olyan mértékben mulasztotta el az észszerű időn belüli eljárási cselekmények kötelezettségét, amely a rá vonatkozó eljárási szabályok betartásában alappal bízó fél számára nyilvánvaló és egyértelműen felismerhető, az eljárási kötelezettség megszegésére vonatkozó jelzéstől pedig alappal várhatja a sérelem kellő időben és eredményességgel történő orvoslását. (Így: Debreceni Ítéltábla Pkf.II.20.345/2022/2. – közzétéve: BDT2023. 4600, Pkf.II.20.003/2023/2. – közzétéve: BDT2023. 4620, Pkf.I.20.326/2023/2., Pécsi Ítéltábla Pkf.IV.25.067/2023/6.) Egyetértett az ítéltábla az elsőfokú bíróság álláspontjával annyiban, hogy az egyedi vizsgálat alapján nem volt elvárható az eljárás elhúzódása miatti kifogás előterjesztése: onnantól, hogy az ügyet 2017. július 6-án másik bíróra szignálták, addig, amíg a bíróság a 2017. szeptember 11. napján meghozott végzésével az áttételről rendelkezett, különös figyelemmel az ítélezési szünetre, még nem telt el olyan hosszas időszak, amelyben az eljárási szabályok megtartásában bízó kérelmező felismerhette a bírói inaktivitást és elvárható volt tőle az eljárás elhúzódása miatti kifogás előterjesztése. A fellebbezésben felhívottakkal kapcsolatban hangsúlyozza az ítéltábla, hogy következes abban a bírói gyakorlat, hogy a kérelmezett által felhívott 1952. évi Pp. 119. §-ának (1) bekezdésében szabályozott iratbetekintési jog a fél számára csupán jogosultságot jelent, de nem teremt kötelezettséget arra nézve, hogy folyamatosan tájékozódjon az ügy állásáról; az iratbetekintés elmulasztása a terhére nem értékelhető. (Debreceni Ítéltábla Pkf.II.20.169/2024/2., Pkf.II.20.336/2024/2., Pkf.II.20.542/2024/2.)

[47] A 2018. február 6. és 2018. március 9. közötti 22 nap figyelmen kívül hagyására sem volt alap. Mindenekelőtt nem osztotta az ítéltábla az elsőfokú bíróság érveit a kifogás előterjesztésének elvárhatóságában. Akkortól, hogy az áttételt követően az iratok

2018. január 5-én érkeztek a kérelmezetthez, a 2018. március 9-i, a szakértői jelenléti díj megállapításáról és a tárgyalás kitűzéséről rendelkezése között – különös tekintettel arra, hogy azzal a kérelmező nem lehetett tisztában, hogy az iratok pontosan mikor érkeztek a kérelmezetthez és az iratbetekintés csak jogosultsága, de nem kötelezettsége volt – még nem telt el olyan hosszas időszak, amelyben az eljárási szabályok megtartásában bízó kérelmező felismerhette a bírói inaktivitást és elvárható volt tőle az eljárás elhúzódása miatti kifogás előterjesztése. Mindennek azonban nem volt jelentősége azért, mert a fellebbezés nem következetesen támadta az elsőfokú bíróság érveit, amikor azzal sérelmezte a levonás elmaradását, hogy a kérelmező a bíróság mulasztását nyilvánvalóan észlelhette, a kifogás előterjesztése tőle elvárható volt. Ezzel szemben az elsőfokú határozat maga is úgy foglalt állást, hogy a kérelmezett bírósághoz érkezést követő 1 hónap elteltével valóban elvárható volt a kérelmezőtől, hogy az eljárás elhúzódását kifogásolja, de az a kérelmezett által megjelölt kezdő időpontban előterjesztése esetén nem lett volna alkalmas a ténylegesen megtörténtnél hamarabbi intézkedés megtételére, figyelemmel az 1952. évi Pp. 114/B. §-ának (1) bekezdése szerinti nyolc napos megvizsgálási és harminc napos intézkedési határidőkre. A fellebbezés ez utóbbi indokot azonban nem is támadta, ezért a Pevtv. 9. §-ának (4) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 370. §-ának (1) bekezdése szerinti fellebbezési kérelemhez kötöttség folytán ezt az ítéltábla nem is vizsgálhatta.

[48] Helyesen mellőzte az elsőfokú bíróság a 2020. március 25. és 2020. június 3. közötti 71 nap levonását. A kérelmezett a Pevtv. 15. §-ának (5) bekezdését jelölte meg a levonás jogalapjaként. A kizárólag a kérelmező illetve a bíróság érdekkörében felmerült elhárítható okok miatti levonásra egyrészt a Pevtv. 15. §-ának (3) bekezdése, másrészt a (4) bekezdése ad jogszabályi alapot. Abból, hogy a törvényjavaslat indokolása is csak a bíróság és a kérelmező cselekményeit vette figyelembe, azt a következtetést lehet levonni, hogy arra volt tekintettel, hogy a bíróság működésében akár emberi, akár technikai okból következhet be fennakadás. A jogalkotó egy olyan szabályozási modellt kívánt bevezetni, ahol rögzíti azt az időtartamot, amelynek meghaladása esetén a fél az eljárások észszerű időn belüli befejezéséhez való joga sérelme folytán vagyoni kompenzációra jogosult, amely összegét csak a saját felróható közrehatása csökkentheti – akár azért, mert ő okozta egyes eljárási szakaszok elhúzódását vagy azért, mert nem élt az elhúzódás megakadályozására alkalmas törvényes jogorvoslati eszközökkel. A Pevtv. 15. §-ának (5) bekezdése azonban nem teremt egyes időtartamok levonására alapot adó új okot. (Ezt a következtetést fejti ki, többek között: Debreceni Ítéltábla Pkf.II.20.345/2022/2. – közzétéve: BDT2023. 4600, Pkf.II.20.458/2022/4. – közzétéve: BDT2023. 4621, Pkf.II.20.003/2023/2. – közzétéve: BDT2023. 4620, Pkf.II.20.032/2023/2. – közzétéve: BDT2023. 4700) Következtes a bírói gyakorlat: a jogalkotó által létrehozott modellben a járványügyi helyzet miatt kialakított veszélyhelyzeti perrendből következő halasztás – függetlenül attól, hogy annak elhárítására az alapperben eljáró bíróságnak jogszabályon alapuló eljárási jogi lehetősége nem volt – nem ad lehetőséget a figyelembe vehető időtartam csökkentésére (Debreceni Ítéltábla Pkf.II.20.032/2023/2 – közzétéve: BDT2023. 4700, Pkf.II.20.425/2023/2., Pkf.II.20.302/2024/2., Pkf.II.20.446/2024/2.). A törvényjavaslat indoklásából következően a bíróság működésében felmerülő, akár objektív akadályokra tekintettel a figyelembe vehető időtartam nem csökkenthető (Debreceni Ítéltábla Pkf.II.20.116/2023/2.).

[49] Mindezekre tekintettel az ítéltábla a Pevtv. 9. §-ának (4) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 383. §-ának (2) bekezdése alkalmazásával az elsőfokú bíróság végzésének nem fellebbezett részét nem érintve, a fellebbezett részében helybenhagyta.

[50] Az Itv. 39. §-ának (1) bekezdése és 47. §-ának (1) bekezdése szerint meghatározott fellebbezési illeték a kérelmezett illetékmentességére figyelemmel a Pp. 102. §-ának (6) bekezdése értelmében az állam terhén marad.

[51] A kérelmezőnek nem érvényesített másodfokú költséget, ezért arról rendelkezni nem kellett.

Debrecen, 2025. március 18.

Dr. Pribula László s.k. a tanács elnöke, előadó, Dr. Gárdosi Judit s.k. bíró, Dr. Árok Krisztián s.k. bíró